

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 1044/2022
06.10.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Уроша Радуловића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Краљеву К 215/21 од 24.02.2022. године и Кв 94/22 од 01.08.2022. године, у седници већа одржаној дана 06.10.2022. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Уроша Радуловића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Краљеву К 215/21 од 24.02.2022. године и Кв 94/22 од 01.08.2022. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Краљеву К 215/21 од 24.02.2022. године одбијен је као неоснован захтев браниоца окривљеног АА, адвоката Уроша Радуловића за накнаду трошкова кривичног поступка.

Решењем Основног суда у Краљеву Кв 94/22 од 01.08.2022. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Уроша Радуловића изјављена против првостепеног решења.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Урош Радуловић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и укине у целини или делимично побијана решења и предмет врати на поновно одлучивање или да иста у целини или делимично преиначи на тај начин што ће окривљеном и његовом браниоцу досудити трошкове кривичног поступка у износу од 51.555,00 динара увећане за састав жалбе и за састав захтева за заштиту законитости у износу од по 33.000,00 динара, односно укупан износ од 117.555,00 динара.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и

правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је неоснован.

Бранилац окривљеног, као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, која је општег карактера и прописује оквирно разлоге за подношење захтева. Из образложења захтева произилази да бранилац својим наводима указује на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, истицањем да је у конкретном случају повређена одредба члана 265. став 3. ЗКП (коју је суд погрешно означио као одредбу члана 256. став 3. ЗКП), јер окривљеном на терет буџетских средстава суда, припадају трошкови кривичног поступка које је имао на име заступања од стране изабраног браниоца, који му нису признати у поступку пред нижестепеним судом. Према ставу браниоца, приватни тужилац сноси трошкове само у конкретно набројаним ситуацијама (одустанак приватног тужиоца од тужбе, када је окривљени ослобођен од оптужбе или када је према њему оптужба одбијена или је наступила застарелост услед кривице приватног тужиоца), док у свим осталим ситуацијама трошкови кривичног поступка падају на терет буџета. Сходно томе, а како је у конкретном случају дошло до обуставе кривичног поступка услед смрти приватног тужиоца, која се не може поистоветити са неком од набројаних ситуација, суд је био у обавези да на наведену „правну празнину“, аналогно примени одредбу члана 265. став 3. ЗКП, као у случају смрти окривљеног.

По оцени Врховног касационог суда, побијаним правноснажним решењима није учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, на коју се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног неосновано указује.

Из списка предмета произилази да је правноснажним решењем Основног суда у Краљеву К 215/21 од 24.11.2021. године обустављен кривични поступак против окривљеног АА због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, услед смрти приватног тужиоца ББ. Након овога првостепени суд је, сходно члану 67. у вези члана 61. став 2. ЗКП, захтев за накнаду трошкова кривичног поступка браниоца окривљеног одбио као неоснован, који став је прихваћен и од стране другостепеног суда.

Одредбом члана 265. став 3. ЗКП, поред осталог, прописано је да је приватни тужилац дужан да накнади трошкове кривичног поступка из члана 261. став 2. тач. 1) до б) и тачка 9) овог законика, нужне издатке окривљеног, нужне издатке и награду његовог браниоца и пуномоћника (члан 103. став 3.), као и награду вештака и стручног саветника, ако је поступак обустављен или је оптужба одбијена или је окривљени ослобођен од оптужбе, осим ако је поступак обустављен, односно ако је оптужба одбијена због смрти окривљеног или због тога што је наступила застарелост кривичног гођења услед одуговлачења поступка које се не може приписати у кривицу приватног тужиоца.

Овом одредбом није предвиђена исплата трошкова кривичног поступка окривљеном на терет буџетских средстава суда у ситуацији када је поступак према окривљеном обустављен услед смрти приватног тужиоца.

Врховни касациони суд налази да се неосновано захтевом за заштиту законитости истиче да је, у конкретној ситуацији суд био у обавези да наведену законску одредбу аналогно примени, поистовећујући је са ситуацијом обуставе кривичног поступка због смрти окривљеног и одлучи да трошкови кривичног поступка окривљеног падају на терет буџетских средстава суда.

Ово са разлога што је кривични поступак против окривљеног, вођен на захтев приватног тужиоца, по приватној кривичној тужби коју је против окривљеног поднео због кривичног дела из члана 170. став 1. Кривичног законика, за које се кривично гоњење предузима искључиво по приватној тужби, а не по службеној дужности, при чему државни органи, па тако и суд, ни једном својом радњом нису иницирали покретање тог кривичног поступка, а доношење решења о обустави кривичног поступка је искључиво последица смрти приватног тужиоца, при чему његови законски наследници нису дали изјаву да ступају на место овлашћеног тужиоца, о чему се, одговарајући на наводе жалбе браниоца окривљеног изјављене против првостепеног решења на исти начин изјаснио и Основни суд у Краљеву у образложењу решења Кв 94/22 од 01.08.2022. године. Како је приватни тужилац једини имао интерес за вођење кривичног поступка, то његовом смрћу и обуставом кривичног поступка из тог разлога, не настаје обавеза плаћања трошкова кривичног поступка за буџет суда.

Налазећи да побијаним решењима није учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП исти одбио као неоснован и одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Биљана Синановић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић